

Sygn. akt VII K 722/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Cisak-Nieckarz

Protokolant: sekr.sądowy Dawid Lesiakowski

przy udziale Prokuratora: Adama Zarzyckiego

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2016 roku, 15 lipca 2016 roku

sprawy **S. M.**, s. M. i J. z domu R., ur. (...) w P. (...)

oskarżonego o to, że:

W dniu 10.10.2015 r. ok. godz. 04:40 na ul. (...) w P. (...) prowadził po drodze publicznej pojazd mechaniczny – samochód osobowy marki O. (...) nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godz. 04:33 do stężenia na poziomie 0,66 mg/l, o godz. 04:35 do stężenia na poziomie 0,70 mg/l, o godz. 04:37 do stężenia na poziomie 0,69 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu pomimo prawomocnego zakazu orzeczonego wyrokiem S. R. (...) w P. (...). sygn. akt (...) zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 4 lat czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk

1. oskarżonego **S. M.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 4 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 kk wymierza oskarżonemu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 42 § 4 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego dożywotnio;
3. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego S. M. świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
4. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych, wydatki przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt VII K 722/15

UZASADNIENIE

W toku przewodu sądowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 16 grudnia 2014 r. w sprawie oznaczonej sygn. akt (...) S. R. w (...) przypisał S. M. popełnienie czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178 a § 4 kk. Uznając winę oskarżonego w zakresie opisanego wyżej czynu Sąd wymierzył sprawcy określoną w wyroku karę, oraz orzekł środek karny - zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 roku. Wyrok uprawomocnił się w dniu(...).

(dowód: odpisy wyroków - k. 14, 15)

W dniu 10 października 2015 roku, około godz. 04.40 w P. (...) S. M. prowadził pojazd mechaniczny marki O. (...) o nr rej. (...). Kierujący został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji do kontroli i poddany badaniom trzeźwości.

(dowód: notatka urzędowa- k. 1

wyjaśnienia oskarżonego – k. 20v-21)

Kierujący został poddany badaniom na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Wynik pierwszego badania przeprowadzonego o godzinie 04.33 wykazał u badanego 0,66 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, druga próba przeprowadzona o godzinie 04.35 wykazała 0,70 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, natomiast trzecia o godz. 04.37 – 0,69 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(dowód: notatka urzędowa k.1,

protokół użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego do ilościowego

oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu k. 2)

S. M. nie jest chory psychicznie, ani upośledzony umysłowo. Prezentuje osobowość nieprawidłową, dys socjalną i uzależnienie od alkoholu. Z powodu upojenia alkoholowego, w czasie popełnienia zarzucanego mu czynu miał nieznacznie ograniczoną zdolność zrozumienia znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem.

(dowód: opinia biegłych psychiatrów – k. 25-27)

S. M. ma 50 lat, wykształcenie średnie, z zawodu technik mechanik, ślusarz-spawacz. Utrzymuje się z prac dorywczych z miesięcznym dochodem na poziomie około 400 zł. Jest rozwiedziony, nie ma nikogo na utrzymaniu.

(dane podane przez oskarżonego w toku rozprawy – k. 20v)

S. M. był uprzednio karany, w tym za czyn z art. 178a § 1 kk oraz za czyn z art. 178a § 4 kk.

(dowód: karta karna – k. 5-6

odpis wyroku - k. 14, 15,

odpis wyroku - k. 41 akt sprawy (...) S. R.w P. (...).)

Oskarżony S. M. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Jak wyjaśnił, nie pił alkoholu od momentu uprzedniego skazania za kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości. Uczestniczył w terapii alkoholowej. Doszedł do wniosku, że ta terapia jest dla zbyt mało wystarczająca, że wszyscy są traktowani w bardzo schematyczny sposób. Przestał chodzić na ta terapię. Co do zdarzenia wskazał, że pojechał do swojej przyjaciółki. To mogło być koło 11-12, chciał wyjść na (...). Partnerka prosiła aby nie pił alkoholu. Usiadł w fotelu, partnerka płożyła się spać, oglądał telewizję. Wykorzystał moment, poszedł na (...). Zakupił alkohol, wrócił do domu, zaczął spożywać ten alkohol. W międzyczasie partnerka się obudziła, doszło do kłótni. Oskarżony, jak dalej wyjaśnił, poczekał kiedy usnęła, zabrał kluczyki, schował do kieszeni, wyszedł. Najpierw się zastanawiał czy wsiąść i jechać. Doszedł do wniosku, że dobrze się czuje, że się nie zatacza, wsiadł do auta i udał się do domu, na ul. (...). Wtedy doszło do zdarzenia, policja, zatrzymanie. Interwencja była na ul. (...), policjanci zwyczajnie stali i kontrolowali na rondzie na ul (...). Oskarżony nie zauważyłem, że zatrzymują go do kontroli, przejechałem przez rondo (...), policjanci jechali za nim. Prowadził auto z prędkością 55-60 km/h. Podjechał na ul. (...) od strony garaży. Chciał się zatrzymać. Tam nie było miejsca, jechał do ul. (...) ku górze, zauważył miejsce, radiowóz zajechał mu drogę i doszło do zatrzymania. Oskarżony został przewieziony do komendy policji, kontynuowano czynności. Pojazd należy do ojca oskarżonego. Dodał, że podjął leczenie psychiatryczne, a następnie poddał się terapii.

(wyjaśnienia oskarżonego – k. 20v-21, 37-37v)

Sąd dokonał następującej oceny zgromadzonych dowodów i zważył, co następuje:

Wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim odnosi się do faktów: zatrzymania i poddania kontroli przez funkcjonariuszy policji, podania się badaniom trzeźwości oraz wyniku badań, podjęcia terapii przyznać należy walor wiarygodnych. Korespondują bowiem z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, ze szczególnym uwzględnieniem protokołu badania trzeźwości. Badania te przeprowadzone zostały zgodnie z wymogami określonymi w przepisach art. 129 ust. 2 pkt 3, art. 126 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 1997 r. Nr 98, póź. 602 z późn. zm.). Dokument w postaci protokołu badania sporządzony został w sposób jasny i przejrzysty. Stężenie alkoholu podane zostało we właściwych jednostkach (mg/l). Oskarżony nie kwestionował wyników badań. Brak podstaw do kwestionowania wyjaśnień oskarżonego w pozostałym zakresie. Ekspozycyjny fakt poddania się terapii wynika z zaświadczenia złożonego przez zainteresowanego (k. 35). Fakt uprzedniego skazania za czyn z art. 178 a § 1 kk , a następnie o czyn z art. 178a § 4 kk oraz orzeczenia wobec oskarżonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na określony czas wynika z dokumentów o charakterze urzędowym – odpisów orzeczeń. Wyjaśnienia oskarżonego dowodzą, iż w dacie zarzucanego mu czynu miał świadomość obowiązywania zakazu.

Stąd też na podstawie tak zebranego materiału dowodowego Sąd przypisał oskarżonemu popełnienie przestępstwa polegającego na tym, że w dniu 10.10.2015 roku około godz. 04.40 w P. (...) prowadził pojazd mechaniczny –O. (...) o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości, z zawartością alkoholu w wydychanym powietrzu na poziomie wskazanym w protokole z przeprowadzonych badań. Podnieść należy, że czynu tego oskarżony dopuścił się w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego wyrokiem sądu. Tym samym swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 178a § 4 kk.

Stan nietrzeźwości w myśl art. 115 § 16 kk zachodzi wówczas gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg/l albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Oskarżony niewątpliwie znajdował się w stanie nietrzeźwości, na co wskazują wyniki badań i w tym stanie prowadził pojazd mechaniczny.

Kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości zawsze jest niebezpieczne. Oznacza to, że organ orzekający nie musi wykazać, iż zachowanie sprawcy spowodowało zagrożenie, a nawet udowodnienie przez oskarżonego, że w konkretnej sytuacji zagrożenie nie powstało i powstać nie mogło jest bezskuteczne i z odpowiedzialności za przestępstwo z art. 178a § 1 kk, czy tak jak w tej sprawie – art. 178a§ 4 kk nie zwalnia.

Oskarżony mimo uprzedniego skazania ponownie naruszył podstawową zasadę ruchu drogowego kierując pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwym po drodze publicznej. Oskarżony jako uczestnik ruchu drogowego zobowiązany był do przestrzegania zasad bezpieczeństwa tegoż ruchu, w tym podstawowej zasady – zasady trzeźwości jego uczestników.

W ocenie Sądu wina oskarżonego została udowodniona. Oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim. W momencie podejmowania przypisanego mu działania przestępnego był on osobą dojrzałą, w pełni poczytalną. Wnioski te płyną z opinii biegłych psychiatrów. W ocenie Sądu opinie te są jasne, aktualnie pełne, kompletne i nie zawierają sprzeczności. W myśl art. 202 § 4 kpk zasadnicza i uzupełniająca traktują o poczytalności oskarżonej w chwili czynu i aktualnym stanie jego zdrowia. Pochodzą od dwóch lekarzy psychiatrów, osób obiektywnych i bezstronnych, całkowicie nie zainteresowanych w rozstrzygnięciu toczącego się postępowania na korzyść którejkolwiek ze stron procesu. Oskarżony jest zdolny do rozpoznania bezprawności swojego czynu, znajduje się w sytuacji, która nie wyklucza możliwości dania posłuchu normie prawnej. W realiach tej sprawy nie zachodzą okoliczności wyłączające

bezprawność czynu oskarżonego lub jego winę. Znajdował się on w normalnej sytuacji motywacyjnej, zatem można było od niego wymagać zachowań zgodnych z prawem a nie zachowań realizujących znamiona przestępstw.

Czyn oskarżonego charakteryzuje się znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Oskarżony swoim zachowaniem naruszył bowiem powagę wymiaru sprawiedliwości lekceważąc orzeczenie sądowe. Jednocześnie stworzył potencjalne zagrożenie w ruchu drogowym, z uwagi na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu.

Kara 4 miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia winy oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości jego czynu, a uwzględnia

a/ jako okoliczności obciążające:

- uprzednia karalność, za czyn podobny,
- ponad dwukrotne przekroczenie ustawowego progu trzeźwości,

b/ jako okoliczności łagodzące:

- podjęcie terapii uzależnienia od alkoholu,
- przyznanie się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożenie wyjaśnień pomocnych w ustaleniach faktycznych.

W ocenie Sądu w przypadku oskarżonego nie można zastosować instytucji probacyjnej warunkowego zawieszenia wykonania kary. Sprzeciwia się temu brzmienie art. 69 kk. Zgodnie bowiem z treścią tego przepisu, sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa (§ 1). Nadto sąd warunkowo zawieszając wykonanie kary, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa (§ 2). Innymi słowy, na warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary zasługują jedynie sprawcy, wobec których orzeczono karę w określonym wymiarze ale zasadniczo co, do których istnieje pozytywna prognoza resocjalizacyjna na przyszłość. Dotychczasowa postawa i sposób życia muszą zatem wskazywać na to, że mimo niewykonania kary zostaną osiągnięte cele kary, a w szczególności, iż sprawca nie powróci ponownie na drogę przestępstwa. W przedmiotowej sprawie brak jest przesłanek pozwalających w sposób przekonujący i wiarygodny budować przypuszczenie, iż w wypadku warunkowego zawieszenia kary w stosunku do oskarżonego, cele kary zostałyby osiągnięte. Ponadto uprzednia karalność (na datę popełnienia czynu w tej sprawie) na karę pozbawienia wolności przekreśla sięgnięcie po dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary.

Również względy społeczne oddziaływania kary przemawiają przeciwko stosowaniu wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Społeczne oddziaływanie kary jako jeden z celów kary jest podyktowane potrzebą przekonania społeczeństwa o nieuchronności kary za naruszenie dóbr chronionych prawem i nieopłacalności zamachów na te dobra, wzmożenia poczucia odpowiedzialności, ugruntowania poszanowania prawa i wyrobienia właściwego poczucia sprawiedliwości oraz poczucia bezpieczeństwa (...). Oznaczają przede wszystkim potrzebę wymierzenia takich kar, które odpowiadają społecznemu poczuciu sprawiedliwości, dają gwarancję skutecznego zwalczania przestępczości oraz tworzą atmosferę zaufania do obowiązującego systemu prawnego (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 12.01.2006 r., II Aka 290/05, LEX nr 168034).

Ponieważ oskarżony dopuścił się przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w ruchu drogowym w stanie nietrzeźwości będąc już uprzednio skazany za czyn z art. 178a § 4 kk, Sąd na podstawie art. 42 § 3 k.k. zobligowany był orzec zakaz prowadzenia wszelkich podjazdów mechanicznych lub pojazdów mechanicznych określonego rodzaju dożywotnio .

Ten środek karny ma nie tylko charakter represyjny, lecz także pełni funkcję prewencyjną, poprzez wyeliminowanie osoby stwarzającej zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu lądowym.

Celem wzmocnienia orzeczenia o karze i prewencyjnego oddziaływania orzeczenia, jak również dla podkreślenia naganności i bezprawności zachowania oskarżonego, Sąd mając za podstawę treść art. 43a § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonej świadczenie pieniężne o charakterze obligatoryjnym w wysokości 10.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych. Oskarżony nie pozostaje bez dochodów, ale ich wysokość w konfrontacji z sytuacją osobistą uzasadnia twierdzenie, że uiszczenie kosztów sądowych chociażby w części byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe.